

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 115. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СЕРЕДА, 24-го ТРАВНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. WEDNESDAY, MAY 24, 1978 No. 115. VOL. I XXXV

Д-Р ЯРОСЛАВ ПАДОХ ОБРАНИЙ НА ПРЕДСІДНИКА 29-ОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ У ПІТТСБУРГУ. У ПЕРШОМУ ДНІ КОНВЕНЦІЇ ВІДБУВСЯ ВИБІР ПРЕЗИДІЇ ТА ВИБІР КОНВЕНЦІЙНИХ КОМІСІЙ — ВИБОРЧОЇ І КОМІСІЇ ПРОСБЬ. СХВАЛЕНО ЗМІНУ СТАТУТУ ЩОДО ГОЛОСУВАННЯ МАШИНАМИ ТА ВИСЛУХАНО ЗВІТИ ЕКЗЕКУТИВНИХ УРЯДОВЦІВ.

Піттсбург, Па. — Д-р Ярослав Падох, колишній довірений секретар Українського Народного Союзу, тепер голова Наукового Товариства ім. Шевченка, був обраний великою більшістю голосів на посаду президента 29-ї конвенції УНСоюзу, яка почалася тут у понеділок 22 травня і триватиме впродовж цього тижня, що його президент міста проголосив з цієї нагоди «Українським містом Піттсбургом». На заступників президента обрані одногослосно Леонід Філь, голова Українського Національного Об'єднання у Канаді, та заступник голови Комітету Українців Канади, і проф. Іван Телюк, попередній заступник головного президента УНСоюзу. Так само одногослосно були обрані Тамара Куропас на англomовну секретарку і Іван Скович на секретаря українською мовою. Вибір Президії конвенції попередньо церемоніальною започаткуванням співом Американського, Канадського й Українського Національних тимів у виконанні делегата д-ра Юрія Оршиш. Тут у м. П. Данилюк, український католицький парох у Карнегі, Па. Коротке привітання до делегатів виколов українською і англійською мовами голова Конвенційного Комітету, головний радник Андрій Джула. Він же представив посади Піттсбургу Річарда Калігурі, який з черги привітав делегатів цього найбільшого зібрання вільних українців у Піттсбургу, висловлюючи по-

Д-р Ярослав Падох

дів і адвентисти українцям взагалі та українським мешканцям Піттсбургу зокрема за їхнє зберігання своєї національної ідентичності та за їх вклад в американську мозаїку. Переведено постанову про голосування з допомогою машин. Конвенцію відкрив формально головний президент УНСоюзу Йосип Лисогір, дякуючи місцевому Конвенційному Комітету зокрема головному раднику Андрію Джулі та інженеру Михайлові Комічаків, власникові місцевої української радіопрограми, який виділив приміщення для організації і переведення великої культурної ідеї, яка відбулася в неділю 21 травня, напередодні конвенції. Головний президент Йосип Лисогір згадав у своєму вступному слові померлих у звіттовому часі головного радника Тараса Шпикілу, почесного члена Головного Уряду Миколу Давискибу, які всі у тому часі померлих чле-

нів УНСоюзу, що їх пам'ятають конвенційні делегати вшанували повстанням з місць і хвилиною тихої молитви. Звіт Верифікаційної Комісії, яка працювала у такому складі: Микола Хоманчук, Бернард Л. Корчинський (голова), Володимир Реф, Володимир Василько, Роман Татарський, М. Комічак (секретар), зокрема уневажаючи Конвенцію повноважень делегата від 194 Відділу д-ра Ярослава Падоху з уваги на його почесне членство в Головному Уряді, викликали до довгої і досить палкої дискусії щодо статуту, який передбачав таке рішення. Після дебати Верифікаційна Комісія передала своє становище та призначила всі делегатські права д-рові Я. Падоху, що конвенція одногослосно схвалила. Після вибору Вибірчої Комісії та Комісії просб (докладний висвітлює головний радник Андрій Джула), Президія конвенції покликала Пресову Комісію у такому складі: Антін Драган, Володимир Левченко, В. Шарван, Михайло Комічак, Олена Олександрівна Пашин, Іван Скович, Василь Папіж і Василь Дідюк. Вміжчасі Конвенцію сердечно привітав представлений головним президентом Й. Лисогором головний радник Андрій Джула, який дав свій оцінку в Піттсбургу, Володимир Мазур, який недавно був переобраний на конвенції того братського Союзу у Чикаго

на чергову 4-річну каденцію. Від імені Екзекутиви УНКА вітав Конвенцію директор Українського Інформаційного Бюро у Вашингтоні, інж. Юрій Нестерук, інформуючи одночасно присутніх про працю цього бюро, його значення і потреби. З черги приступлено до звітування членів Головного Екзекутивного Комітету. Звіти всіх членів Головного Уряду були надруковані окремою книжкою та роздані всім делегатам при реєстрації. Конвенція вирішила, що головні урядовці можуть свої друковані звіти доповнити інформаційними чи завагами протягом 10-ти хвилин, а всі інші члени Головного Уряду можуть зробити це по 5 хвилин. Перший день конвенційних нарад закінчився такими короткими доповідями до звітів, що їх виступили — головний президент Йосип Лисогір, заступники гол. президії канд. а. Іван Філіс і Марія Душин, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук та головний організатор Степан Гавриш. Короткі заваги до звіту головного директора УНСоюзу на Канаду, сенатора Павла Юзика, який не бере участі у Конвенції з уваги на свою участь у парламентарній репрезентації Канади на нарадах НАТО у Брюсселі, виступили заступник президії Леонід Філь і головний контролер Іван Геврик. На другий день нарад передбачено закінчення усіх звітів.

ЗСА БАЖАЮТЬ ПОВНОЇ НОРМАЛІЗАЦІЇ ВІДНОСИН З КИТАЄМ — ЗАЯВЛЯЄ БЖЕЗІНСЬКИЙ

Пекін. — У суботу, 20-го травня, тобто в перший день своїх відвідин комуністичного Китаю, д-р Бжезінський, головний радник Білого Дому для справ крайової безпеки, заявив на бенкеті, у присутності китайського міністра закордонних справ Гуанг Гуа, що президент Джиммі Картер бажає припинити відносини з Китаєм. Д-р Бжезінський, колишній радник Республіки і встановлення нормальних дипломатичних та інших зв'язків між Вашингтоном і Пекіном, додаючи, що «ЗСА вже дійшли до остаточного рішення щодо цієї справи». Бжезінський, який прибув до Китаю на триденні відвідини, не входить у подробиці справи встановлення нормальних зв'язків між ЗСА і Китаєм, тобто не коментував вимог Пекіну, що уряд ЗСА мусів би раніше з'ясувати дипломатичні зв'язки з Націоналістичним Китаєм на Тайвані, уневажаючи об'єднаний договір з Тайванем і відтягнути біля 1,000

ДОГОВІР ЩОДО ОБМЕЖЕННЯ ЗБРОЇ ТРЕБА ПОВ'ЯЗАТИ З ПИТАННЯМ ПРАВ ЛЮДИНИ В СССР — ВИМАГАЄ ГРУПА СЕНАТОРІВ

Вашингтон. — Дев'ять сенаторів з обох головних партій ЗСА у листі до президента Джиммі Картера заявили, що противитимуться будь-якому договору з Республікою Китай, якщо союветський уряд раніше не припинить свого військового втручання у справи країн Африки та не припинить переслідування інакомислячів у СССР. У листі, виланованому в четвер, 18-го травня, сенатори зазначили: «Ми вважаємо, що тотальною непослідовністю є те, що Союветський Союз у Женеві перемови відносно обмеження зброї, а в той самий час силою зброї поширює свою імперію в Африці та порушує людські права своїх громадян».

ВІЯВЛЕНО ЗНОВУ ТРЬОХ СОВЕТСЬКИХ ШПИГУНІВ У ЗСА

Рудольф Черняш

Вальдік Енгер

Вашингтон. — Директор ЕФБІАЙ Вільям Вебстер повідомив, що арештовано двох союветських громадян під закладом шпигунства, а третнього не можна було арештувати тільки тому, що він, як «атташе» в Секретаріаті Об'єднаних Націй, користується дипломатичною недоторканністю. Арештовані Рудольф Черняш і Вальдік Енгер були також службовцями в Секретаріаті ООН. Третій «дипломат»-шпигун — це Владімір Зін'як. До Державного Департаменту викликали представника союветської амбасаді у Вашингтоні і зажадали від нього, щоб названий вгорі союветський «дипломат» негайно був відкликаний з Америки. Названі союветські шпигуни збирали інформацію головною щодо американської підводної флотії. Їхній інформаційний доставник американським властям безперечною робота. Він призначав, що отримав від своїх союветських партнерів 16,000 дол. готівкою за різні тайні документи, що стосувалися підводних човнів, рисунки, тайні гасла і засекречений вартісний для оборони країни матеріал. Ця нова шпигунська афера СССР виявилася на який тиждень перед заповідними новими відвідинами союветського міністра закордонних справ Андрія Громика, який знову приїздить у справі «СОЛТ-у», себто переговорів про обмеження стратегічної зброї.

В Клівленді відкрито виставки української спадщини

Клівленд (О. Гайський). — Стараннями працівників Комітету «Українська спадщина», при Окружному Союзі Українок Америки стейту Огайо, в приміщеннях Вестерн Резерв Гісторікел Сосаєті, 10825 Іст Бульвард, Клівленд, Огайо, 44106, відбувається виставка під назвою: «Українська традиційні мотиви в текстилі і писанках», яка триватиме від 21-го травня до 10-го вересня цього 1978-го року.

Відкриття маратонськи

довгої виставки, для якої на кожний місяць передбачено інша зміна, з практичними показами вишивання, писання писанок тощо мало відбутися в неділю, 21-го травня о год. 2:30 сполудня. В програмі цієї інавгураційної днини був м. і показ застосування української вишивки в модерному одязі. Комітет очолює Джени Бокар, а секретаркою є Надія Делчаківська. Окружний СУА стейту Огайо веде інж. Ірина Кашубинська.

Сенатор Персі критикує засуд Орлова

Вашингтон. — Сенатор Чарлс Персі, промовляючи в сенаті ЗСА в четвер, 18-го травня, заявив, що засуд союветського фізика-дисидента Юрія Орлова не припинить руху спротиву в СССР, бо «союветські думки не можна ув'язнити». Скритувавши гостро засудження Ю. Орлова, сен. Персі висловив переконання, що «на місце кожного ув'язненого дисидента в СССР приходить тисяча нових».

У дальшому, сен. Персі заявив, що засудження Орлова є черговим грубим порушенням прав людини режимом, який після 60-ох років влади застосував терористичні методи проти інакшедумачих громадян. Таке поступовання союветського режиму, твердив

сен. Персі, ще більше насторожує західні комуністичні партії проти нього і ставить під сумнів доцільність політики детанту.

У Ньюарку відбулася демонстрація в обороні Ю. Шухевича

Ньюарк, Н. Дж. — Українські студенти, члени Комітету Оборони Юрія Шухевича Нью Джерзі, Відділ УНКА Ньюарк-Ірвінгтон, у п'ятницю 28-го квітня ц. р. влаштували тут перед Федеральним Будинком демонстрацію, метою якої було здобути увагу американського уряду в справі звільнення цього відомого українського політичного в'язня. Щоб драматизувати свою акцію, студенти заісцензували, на хіднику перед згаданим будинком, концентраційні табори в Союветському Союзі, — так поінформовав про це подію ньюаркський щоденник «Стар Леджер».

Михайло Вовк, студент 4-го року Кінг коледжу і голова цього ж Комітету пояснює, що їхня демонстрація почалася о год. 8-й вечора, у Велику П'ятницю за Юліанським календарем. Він також зазначив, що заки вони вранці вишили на демонстрацію, несучи у марші українські і американські прапори, вночі ще тут почували поза заімпровізованими колодими дро-

тами, починаючи голодівку. Їхньою протестаційною акцією вони вшанували Юрія Шухевича, від 1948-го року в'язня союветських концтаборів, якого заарештовано 15-річним юнаком з тієї причини, що він відмовився відкрити свого батька — генерала Української Повстанської Армії Романа Шухевича-Чупринки.

ВІДБУДЕТЬСЯ ВЕЧІР УКРАЇНСЬКОЇ ЖУРНАЛІСТКИ В НЬО ЙОРКУ

Нью-Йорк, Н. Й. — Напередодні 18-ї Конвенції Союзу Українок Америки, яка відбуватиметься на протязі 27, 28, 29-го травня, Спілка Українських Журналістів Америки інформуює, що у п'ятницю, 26-го травня ц. р., о год. 7-й вечора, в домі Союзу Українок Америки при 108 Другій авеню відбудеться Вечір Української Журналістики. У програмі вечора візьмуть участь: Марта Богачевська-Хом'як, Любов Волинська, Ольга Кузьмич, Уляна Любо-

У Заїрі згинуло коло 150 білих

Брюссель. — До стодолі Бельгій Брюсселю почали прибувати перші транспортні врятованих і евакуйованих з міста Колвезі в Заїрі (кон. Конго) білих громадян, здебільша службовців тамашньої копальні міді чи закордонних торговельних представництв. Бельгійські парашутні з'єднання та французький чужинський легіон врятували кругло 2,500 білих, — однак, за твердженням оцілених, чорні партизани, вишколені кубинцями і озброєні союветською зброєю, не змогли би перекласти масакри білих, якби бельгійська і французька допомога наспіла швидше. ЗСА допомагає Бельгії і Франції своїми військовими транспортними літаками. Докладного числа жертв не можна ще підрахувати, — покищо нараховують кругло 150 вбитих партизанамі чоловіків, жінок і дітей. Евакуйовані оцілили опові-

дають мажоритні сцени, які відбувалися після наскоку на те місто чорних партизанів — вони вбивали всіх білих, кого тільки стрінули, вкидали до помешкань крізь вікна ручні гранати, злучилися, відрубували голови, грабували крамниці, падали автомобілі. Неперевірені вістки кажуть теж про дисонанс між бельгійськими парашутистами і французькими чужинськими легіоністами, які буцім то теж взяли участь у вбивствах цивільних людей та грабежах. Перевезені до Бельгії втікачі твердять, що у вбивствах білих брали участь не тільки чорні партизани, але й вояки державного заїрського війська — що вимагає перевірки. Деякі втікачі зарікаються більше вертати туди — інші знову заповідують, що коли настане спокій, то вони вернуться до Заїру, де народилися самі чи їхні батьки.

Бровн запевняє НАТО щодо збільшення кількості американських вояків

Брюссель. — Секретар оборони Гарольд Бровн минулого четверга, 18-го травня, запевнив європейських членів Північно-Атлантичного Союзу (НАТО), що на випадок потреби ЗСА збільшить вдвоє кількість своїх вояків на території Європи, і то протягом двох тижнів, а протягом одного тижня втрое скріплять свої повітряні сили в тій частині світу. Запевнення Бровна — це частинка відповіді на представлений день раніше звіт розвідних чинників НАТО, що Союветський Союз продовжує дуже скорим темпом модернізувати свої танкові та летючі з'єднання, які становлять по-важну загрозу для безпеки Західної Європи.

Під сучасну пору в Європі перебуває 205,000 американських вояків, фронтовиків і з допоміжних частин. На випадок потреби кількість фронтовиків може протягом двох тижнів зрости до 350,000 осіб. Протягом останніх кількох днів в Брюсселі нараджувалися міністри оборони держав НАТО, звертаючи головну увагу на виготовлення плянів на наступні 15 — 20 років. Міністри розглянули біля 100 різних рекомендацій, схвалюючи велику більшість з них. У четвер промовляв турецький міністр закордонних справ Гасан Есат Іскі, докоряючи Америці за встановлення ембарга на продаж зброї Туреччині в 1975-му році, тобто після інвазії турецьких військових з'єднань на північну частину Кипру. Він заявив, що без американської зброї Туреччина не зможе задовільно виконати своїх завдань на території східної частини Середземного моря.

В Нью-Йорку відбудеться самостійний концерт Зені Кушпети

Нью-Йорк (Д. К.). — У неділю, 28-го травня ц. р. в Нью-Йорку, в Українському Інституті Америки, 2 Іст 79-та вулиця, відбудеться самостійний фортепіановий речиталь Зені Кушпети, владшований Українським Музичним Інститутом Америки, Інк.

Наша молода піаністка походить з Канади, де вона, будучи ще ученицею Марти Кравіч Барабаш, 13 річного дівчинкою виступила в Торонто зі своїм самостійним концертом. Недовго після того слідував її фортепіановий речиталь виключно з українськими творами.

Зеня Кушпета продовжує свої музичні студії у Королівській Музичній Консерваторії в Торонто, які закінчила дипломом. Відтак вона виїхала до Бенфу, де була учасницею курсів А. Куерті. Описіа дісталася на музичний факультет Торонського університету до проф. К. Пула. За її талант і працю її нагороджено сти-

Зеня Кушпета

пендією ім. В. О. Форсита. Зеня Кушпета тепер кінчить студії в Балтіморі, ЗСА, де її признали «тітінг феллоу-шип» і де вона продовжує студії у званого піаніста Леона Фляйшера. Канадська Рада адруге нагородила її 6,000-доларовою стипендією. Крім фортепіанових речиталів, Зеня Кушпета грає зі симфонічними оркестрами і виступала в радіо.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.
Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСОЮзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляють на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Справа Кореї

Американська преса знову присвятила багато місця справі відтягнення американських піхотинців частин з Південної Кореї, тим разом зосереджуючи увагу на заяву генерала Джона Бессі, головнокомандувача збройними силами Об'єднаних Націй у тій азіатській країні, який нещодавно сказав, що хоча піднімається рішення президента Джиммі Картера відтягнути піхотинців з'єднання ЗСА, то, як командант, волів би, щоб не було жадного зменшення у кількості американських вояків в Південній Кореї, зокрема тому, що комуністична Північна Корея та інші комуністичні держави того обшару представляють собою погрозу військовій безпеці.

Заява ген. Бессі — це більш дипломатичне повторення попередніх заяв ген. Джона Сінгльба, колишнього шефа штабу американських військових сил в Південній Кореї, та ген. Річарда Стілвелла, головнокомандувача американських військ в тій країні в роках 1973-1976. Кажемо, що слова Бессі "більш дипломатичні", бо він зазначає, що піднімається рішення Президента, а Сінгльба одверто заявив, що не погоджується з рішенням Картера. За це Сінгльба усунуто з посту шефа штабу, а відтак він, за порадою Пентагону, зрештував із військової, а знову публічно критикував Президента за рішення відкрити продукцію невідомої бомби і за договори щодо передачі контролю над Панамським каналом у руки панамського уряду.

Погоджуючись з тими коментаторами, які вказують, що ген. Сінгльба не повинен був публічно критикувати пропозиції президента Картера, бо Президент — це не тільки голова держави, але і головнокомандувач збройних сил ЗСА, треба, однак, зазначити, що перестороги генерала Сінгльба, Стілвелла і "дипломатична" критика генерала Бессі заслуговують на якнайбільшу увагу Департаменту оборони і самого президента Картера. Відтягнення американських піхотинців з Південної Кореї та послаття оборонну спроможність тій азіатській країні до тієї міри, що може заохотити комуністичну Північну Корею знову напасти на Південну, подібно як це було в 1950-му році. Крім того, це відтягнення може спричинитися до значного послаблення оборонної сили вільного світу, зокрема Америки та Японії, на цілому обшарі Далекého Сходу. Про що загрозу одверто говорять речники південнокорейського і японського урядів, зазначаючи, що така послаблення вплив вільного світу напевно використав би СРСР і комуністичний Китай, щоб поширити свої власні впливи в тій частині світу.

З уваги на те, треба надіятися, що Департамент оборони і сам президент Картер так прислухаються до пересторог зазначених американських генералів і припинять відтягнення американських піхотинців з Південної Кореї, відтягнення, яке вже розпочалося, як інформує генерал Бессі.

Компроміс в справі енергії

Більше ніж рік після того, як президент Джиммі Картер передав Конгресові програму Білого Дому щодо розв'язки енергетичної проблеми, провів спільної комісії обох Палат наразі виводив компромісову розв'язку до однієї з найбільш керованих справ: цін на природний газ. Брак порозуміння відносно цього питання був головним заборомом до схвалення енергетичної програми президента Картера. Крім того, протягом останніх 30-ох років обидві Палати Конгресу не могли дійти до будь-якого порозуміння в цій справі. Згідно з компромісовою пропозицією, ціни на природний газ залишаться під урядовою контролею до 1985-го року, але на вищому рівні ніж досі, а після згаданого рішення буде злікована урядова контрола, тобто ціни встановлюватимуться процесами вільного ринку, значить залежатимуть від постачання і запотребування.

Як вказують урядові економісти і спеціалісти з приватного сектора, якщо компромісову пропозицію схвалить обидві Палати Конгресу, то протягом наступних 7-ох років споживачі-покупці природного газу заплатять 21 більший долар більше за цей рік пального, ніж заплатили б, якщо б залишилися в силі дотеперішні правила. Однак, ця сума значно менша від тієї, яку мусили б заплатити мешканці ЗСА, якщо була б прийнята пропозиція Сенату, бо тоді протягом 7-ох років підвищення в цінах на природний газ вносили б 75 більший доларів. Отже, хоча компромісова пропозиція спричиниться до вищих цін, ніж передбачено в оригінальному плані президента Джиммі Картера, то ці ціни не зростуть до рівня, запропонованого Сенатом.

Очевидно, що було б краще, якщо б ціни на природний газ цілком не зростали, але задержати їх на теперішньому рівні неможливо, бо Уряд вищими цінами хоче заохотити власників фірм природного газу до збільшення продукції. Вищі ціни також мають на меті довести до того, що пересічні мешканці ЗСА вживатимуть меншу кількість цього пального. Отже, країна заощаджує природний газ, що дуже бажає Уряд, вказуючи на брак різних родів пального в ЗСА.

Дійшовши до компромісу щодо цін на природний газ, Конгрес тепер може взятися до схвалення решти енергетичної програми Білого Дому, бо головну перепону зліквідовано. Це не значить, що законодавці за кілька тижнів зуміють виготовити проєкт, який здобуде підтримку обох палат Конгресу і президента Картера, бо існують ще інші контрверсійні пропозиції, наприклад, щодо схвалення вищих податків на нафтову ропу, але важливий крок вперед вже зроблено.

Треба надіятися, що в квітні 1979-го року, тобто в другу річницю передавання енергетичної програми Білого Дому Конгресом, президент Картер не муситиме критикувати законодавців за неадекватність відносно енергетичної проблеми, як це робив цього року у першу річницю передавання цієї програми.

Два румунські механіки вибрали свободу

Нойкірхен, Австрія. — Два румунські механіки на летищі в столиці Румунії Бухаресті сховили двоюрідного літак Червоного Хреста і втекли ним через Югославію і Мадришину до Австрії. Георг Флореску і Ніколай Вюрель оповідали, що румунські військо-

ві літаки обстрілювали їх, але їм вдалося втекти. Коли вони приземлилися біля австрійського села, недалеко містечка Нойкірхен, вони пошукували австрійської землі та, зголосившись у найближчий поліцейський станція, просили дати їм політичний азил.

ІНТЕРВ'Ю

ПРЕДСТАВНИКА РАДІОВИСЛІДНИ "ГОЛОС АМЕРИКИ"
З ВЛ. МИТРОПОЛИТОМ МСТИСЛАВОМ

Питання: Владико Митрополите! Десятого квітня Вам сповістили вісімдесят років трудовитого життя. Із них 36 Ви віддали архієпископському служінню Української Церкви і народів. Ви були свідком радних і невідрадних подій у житті Церкви. Як з них Ви заховуєте до світлих історичних моментів?

Відповідь: Вважаю, що моє служіння Богові у українському народі в цілому обмежене лише роками мого архієпископства. Уточню: служити Церкві й українському народові мені судилося значно більше з отці 80-ки, про яку згадуєте.

Вас цікавлять радні і невідрадні у житті нашої Церкви події, свідком яких і я був. Ну, знаєте, мого свідкування, як то кажуть, і на волоні шкірі не писати, бо свідком відродження Українського Православ'я я став ще тоді, коли було мені років 12-13. Саме тоді прислуговував у церкві таким незбутим архієпископам українцям, як Вікарій Полтавської Епархії, пізніший Митрополит Юрій Ярошевський, якого застрелив російський шовінізм у сані архимандрита, та другий Вікарій тієї ж Епархії, пізніший Архієпископ Сильвестр Ольшеський, якого замордували збожшеними матроси у церкві в 1918 році. До речі було згадати: — держав я жезл цього Владика під час Панакхиди коло пам'ятника Іванові Котляревському у Полтаві в 1913 році. За що мною-людиною Панакхиду забрали Владика Сильвестра з Полтави і переслали аж до Челябінська за Уралом.

Думаю, доцільнішим буде згадати ті події, в яких я був не лише свідком, але й учасником. Отож, до радних зарохую насамперед відродження Українського Православ'я на Волині, церковне життя як отоціли, як шашлі, російські чорносотенці, особливо на початку XX століття. На шляху церковного відродження Волині відбулося чимало подій, з яких перелічу лише важливіші та ті, у яких я брав участь. Перелічу це церковні з'їзди духовенства і мирян у 1922 році в Почаєві та в 1928 році у Луцьку, особливо ж понад десятилітній зблиз православних українців у Почаєві в 1933 році, учасники якого домагалися відмовлення "Православної Церкви у Польщі та оціленні церковного життя на західних українських землях єпископами-українцями. Як наслідок, від 1934 року Волинська мала вже двох єпископів українців — Полікарпа Сіворського і Олексія Громадського, а на становищі секретаря Волинської Консисторії — проф. Івана Власовського.

повізнезабутнього автора монументальної історії Української Православної Церкви. З цими особами, до яких треба долучити проф. Олександра Лотоцького, тісно зв'язане видання українською мовою великого Напрестольного Євангелія та багатьох богослужбових книг, які розійшлися по всій Україні під час II світової війни. Були вони лише краплиною для тодішнього голоду на Слово Боже в Україні.

Великої ваги подією було заснування Товариства ім. Митрополита Петра Могили в Луцьку та поява органу "Соборність", що у значній мірі спричинилося до повернення церковному життю Волині українського змісту. Напередодні Другої світової війни, в 1939 році, у майже 400-от парафіях Волині Богослужбів відправлялися вже українською мовою.

Це, очевидно, не все з радних, що перераховую у мій, вчлний Богові, пам'яті, в чому і я брав посылу мені участь, як член Волинської Епархії, пізніший Митрополит Петро Могила та як член Української Парламентарної Репрезентації до Польського Союзу у Варшаві.

Переховує моя пам'ять і гіркі події, які ще й досі боліло переживаю. Насамперед, — це варварські нищення, палення й руйнування польських шовіністами і урядовими чинниками православних церков на Холмщині і Підляшші та жалюгідна акція тих чинників за навернення православних українців на католицизм у роках 1935-1939.

На протязі майже десяти років мого посольства до Варшавського Союзу, разом з покітним послом з Галичини Степаном Бараном, до речі — католиком, стикали ми до сумління польських парламентаріїв і урядових чинників та питали: — пощо йдуть слідами московських богоневисників, що в руїну обернули вікові святили України? У відповідь доводилося чути кпини, погрози, а згодом зазвати і переслідування польських "органів безпеки".

Черговий етап пов'язаний з II світовою війною. У 1940 році був я заступником голови Холмської Епархії, який очолював Митрополит Іван Огієнко, палкий провідник і визначний вчений. Восени 1941 року обирають мене заступником голови Української Церковної Ради Волині і зв'язковим тієї Ради з Всеукраїнською Церковною Радою у Києві, до якого я дістався вже прикінці вересня того ж року. У квітні 1942 року Собор українських Єпископів у Києві поклав мене до єпископського служіння.

Цього високого становища я не добирався і відмовився від нього; однак, вихованих у українському війську до послуху, послушався вешті заслужених перед Церквою і нашим народом Ієрархів і взяв на свої немічні плечі тягар єпископства.

Єпископське служіння в Україні переплетене у мене з радніми і до болю сумними спогадами. Невинно радніми було тоді свідком і учасником стихійного відродження Української Автокефальної Православної Церкви під німешкою окупацією України, яку новий окупант не навдив так само, як і сталінські "райхскомісары". Відродження нашої Церкви у тому часі, після понад 20 років знущання над українською душою советського уряду й партійної комуністичної мафії, особливо немилосердне у поборній від віків Україні, було не лише великою історичною подією, але й свідомо непереможною доцтвом української душі з Богом. У терпіннях і знущаннях та душа виростила силу до дальшого ісповідництва Христа та дальшого спротиву богоневисникам.

Незабутнім спогадом з 1942 року залишилося у мене масове хрищення за більшовицької окупації неохрищених, які і я мав шаста довершувати. До кінця моїх днів переховую спогад про Божественну Мистерию — хрищення понад 600 дітей та юнаків у селі Р., недалеко Шведської Могили над Полтавою, у якій було поховано в 1709 році українську волю і державність. Вирінає в пам'яті вечіра липнева година над великим ставом, над берегом якого сотки дітей і юнаків, а дещо за ними: сотки їхніх "хресних батьків" зі свічками у руках. Небо того вечора над селом Р. купалося у сивій, а світло свічок відбивалося у спокійній воді ставка, надаючи їй кольору налії... Розумієте, як хочете, а мене цей спогад оживлює й дає поштовх до дальших життєвих зусиль, спрямованих на відродження Християнської України.

(Продовження буде)

Ольга Кузьмич

А ЙХ Є ШІСТДЕСЯТ...

Травень-червень це місяці найбільшої активності молоді в їхній науці. Кінцеві іспити, градації, матури, вступні іспити до вищих шкіл — все це накопичується у ті гарячкові весняні дні, переплітається та викликає гарячкову напругу у молодих і поважну застанову про минуле і майбутнє у старших.

Українська молодь та її батьки стоять ще і перед додатковими питаннями, тими, які свідомо чи підсвідомо нуртують у них від перших років їхніх дітей у школі. Що робити? Чи краще додатково навчання української дисципліни? Чи треба шкільноукраїнознавства, чи вони дають те, що повинні?

Хто і нас, батьків, не стоєв віч-на-віч з тими питаннями, хто не борювався з нехиттвом дітей до додаткових занять і додаткової науки, той ледве чи може зрозуміти вагу цієї проблеми, а що гірше, не здогадує собі справу з цього центральної проблеми українського зорганізованого життя. Справді, стає моторошно перед короткозорістю наших родителів, які так мало журяться тим, що буде після них, як буде виглядати українське життя в цій країні за 10-20 років, хто буде писати і читати українські журнали, книжки, і хто буде говорити цією мовою так плавно, як вони сьогодні. Пригадується виступ пані Х. Кульчицької (в тому часі референтки молодечих організацій в системі УКА) на XI Конгресі УКАК за 72-му році, де вона, м. і., ставила дуже подібне питання: "Наші провідні одиниці" — говорила пані Кульчицька — "витрачають свою енергію і громадський гріш на т. зв. зовнішню політичну репрезентацію. А чи ви, шановні пані і панове, подумали, кого ми будемо репрезентувати за недалеких десяти років?"

Від того часу минуло вже 6 років і написано неодну статтю на цю болючу тему (напр., проф. М. Семчишин, д-р Л. Ткач, д-р Е. Жарський, ред. І. Пеленська) — але усі вони ніяк не зрушили громадської совісті. Бо тут не вистає лише закликати батьків посылити дітей до шкільноукраїнознавства, до молодечих організацій, до літніх таборів, які і не вистають раз в рік пошквантисися ними, чи раз на три роки відступити на конгреси дві години часу. Тут потрібна послідовна, постійна праця, постійне освідомлення батьків у важливості шкільноукраїнознавства і українських молодечих організацій і спільна діяльність шкільництва, Церкви, молодечих організацій в рамках УКАК та місцевих відділів. Але скільки часу і уваги віддають цьому переважливому завданню ті, в руках яких тепер лежить провід українського життя в ЗСА? Скільки громадських зібрань, нарад було посвячено цьому? Що зроблено, щобі струснути байдужість спільноти й батьків?

Тут і там такі спільні акції постають спонтанно, як ось, напр., саме тепер у градації випускників шкільноукраїнознавства Нью Йорку та околиці. Завдяки провідній шкільній активності батьків така спільна градація відбудеться цього року вже як друга з черги. Створено спільний батьківський комітет, заплановано програму, підготовлено усе, що потрібне і градація відбувається на терені Пассейку в суботу 10-го червня ц. р.

Отож є батьки, є учителі, які розуміють наскільки важливим є цей момент закінчення української школи для учнів і для нашої громади і тому бажують підготувати його так свято, як відбувається це в американських середніх школах. Це незвичайно позитивне явище. Тільки, коли питаємо, скільки цих градацій є — дістаємо числа, які спонукають нас до поважної застанови. Отож ці Школи Українознавства при Т-ві "Самоміч" в Нью Йорку градацію 14 учнів, із Школи СУМА в Нью Йорку — 9, із Школи при церкві св. Михайла в Йонкерсі — 8, Рідної Школи в Ньюарку — 11, Школи Українознавства при Відділі УКАК в Пассейку — 14, Рідної Школи в Джерзі Сіті — 4. Всього разом шістдесят молодих українців закінчують наші школи у найбільшому скупченні українців в Америці!

Інж. Є. Іванків голова

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

В СПРАВІ "ШЕВЧЕНКО ПЛЕЙС"

Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій міста Нью Йорку — Відділ УКАК повідомляє українське громадство, що переіменовані "Голл Плейс" на "Тарас Шевченко Плейс" в Нью Йорку займалася вся українська організована громада через спеціальну комісію, створену 4-го листопада 1976-го року і в склад якій входили д-р Ю. Волинський — голова, д-р І. Фліс і д-р А. Лозинський — члени. В 1977-му році до тої комісії кооптовано капт. М. Лучова, а в 1978-му році для перелучування в тій справі перед Міською Радою додатково попрошено п-і І. Куровицьку і лейт. Г. Полічу.

З невідомих причин у пресі Об'єднаний Комітет зовсім виключається з цієї акції, а приписується її тільки деяким особам.

Інж. Є. Іванків голова

ЗАМІСТЬ КВІТІВ...

Довго я держала в руках велике число "Свободи" з повідомленням на першій сторінці про відхід у вічність св. п. редактора Вячеслава Давиденка. Довго дивилася на помінену там його знімку. На газету впади слези.

Не хотілося повірити в болючу дійсність. Знайшла останнього листа від редактора з датою 9 березня 6. р. Прочитала: "Смерть хопить тепер усіх, забравши свої жертви. А на швинтарі в Бавид Бруку тепер більше друзів і знайомих, як ти, що ще метушаться... Даліше, наче контраст сумної рефлексії: "Зате якраз напроти моїх вікон чудовий ботанічний сад, що збирається навесні, як наречена..." Наприкінці листа: "Коректу присилайте". І ширий привіт.

"Коректу присилайте" відносилось до моєї останньої книжки. З боєм подумала: — Ой, не пришло, вже ніколи не пришло...

Від багатьох років свідомо, скільки завдячую нині вже покійному Редактору. Хоч переважаний працею, знаходив час редагувати мої скромні писання. Редагував їх як добротливий вчитель, який розуміє духовний світ свого учня. Не відхилював своїм пребагатим знанням і великим досвідом. Ніколи не нахилив авторів своїх поглядів, а скромно, тепло, сердечно радив, як зробити, щоб вийшло краще.

Не раз доводилося подивляти його невтомну працьовитість, значить, що його здоров'я нашірпане. Не раз треба було подивляти його лагідність і терпеливість, значить, що праця літературного редактора не легка. Завжди треба було шнувати його витончену оцінку праці інших, значить, що вона походить зі шляхетності душі. І треба було подивляти його тонкий гумор, який цікавав його навіть у важких переживаннях.

І раптом Людина з великої літери не стало. Увійшло життя, яке збагачувало інших. Вже не було, в кого з довір'ям попросити про порад у авторській праці. Не покритись сторінки машини так добре відомими значимими олівцями — редакторської праці, — що, залишаючи незмінним характер написаного, виправляла слабше, усувала зайве. Вже не було листів, з яких промовляла його чиста, добродіва, прямолінійна і погідна душа.

Не стало Редактора, який вмів і хотів розуміти інших. Не стало Людини, яка з великим знанням і вкладам праці завжди залишалася дуже скромною у відношенні до інших. Це була небуденна Людина...

Складаю давні листи від Редактора, немов закриваючи ще один розділ у (Закінчення на стр. 3-й)

Ярослав Зубаль
Інж.-Лісник

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ВЧЕНИЙ-ЛІСІВНИК

(У 25-ту річницю смерті проф. д-ра г.к. інж. Бориса Івановича)

У весняний день 4 квітня 1953-го року облетіла місто Детройт сума вістка, що відійшов від нас завжди той, що через усе своє життя стрімів до покращання долі свого обездоленого народу, того, що борювався і стійко трудився для рідних українських лісів, для яких посвятив ціле своє життя. Не задовольнившись в рідних Сумах і Золотоверхому Києві в св. Софії, щоб на рідній землі прийшли пращати свого Великого Сина тисячі маси народу, а передусім українські лісники; спочив на чужій, хоча дуже гостинній землі, на землі Вашингтона. До самого кінця життя мріяв і жив думкою повернути до Європи і даліше служити українській справі, головно на пості Голови Української Національної Ради. Незможлима смерть перервала усі ці плани.

З автобіографії знаємо, що Борис Ю. Іванович народився 8 березня 1878 року в місті Сумах на Харківщині. Батько Юрій Федотович — агроном працював як управитель одного маєтку. Мати — Людмила Нардізіана, уроджена Ковальська, українською полькою. Дід — офіцер митної сторожі, баба малабур білорусинка. Вчився Борис спочатку від матері, пізніше ходив один рік до початкової школи. Потім вписався до реальної школи в Сумах, де крім науки займався ще самоосвітою. По закінченні, ввійшов Лісовий Інститут в Петербурзі. На це рішення вплинув уроджений чи й набутий нахил до усамітнення, віддання переваги зв'язкові з природою над перебуванням в товаристві людей. Рішення його було тверде й остаточно, без огляду на всілякі можливості. Закінчив Інститут з дуже добрим успіхом з титулом "вченого лісника".

Ще в часі студій займався різними ділянками науки, як: природознавство, соціологія, логіка, економіка; та не

занимався і політично-громадських справ. Брав участь у кооперативних організаціях і був кілька разів арештований, сидів у в'язниці та був під "гласним наглядом" у Полтаві.

В Петербурзі — тут за соняшною Україною зродила твердий нахил до українства; знайомилися із знайними українцями, як: Шемет, Скрипник, Ольга Коса; в Полтаві з С. Петлюрою, Марією Кучерявенко-Мартос, Русовою, Машевичем і ін. Познайомився з курським Бестужевським В. Курським у Петербурзі Надією Савич, з якою пізніше одружився.

Після складання дипл. іспиту — ввійав на приватну лісову практику для таксаційних праць у північних московських провісах (повіт Ведлуж, Костромська губернія). Там познав нетерпимий культурно природний ліс, з його непрохідністю й безмежними просторами. До 1917 року працював у державних лісах як помічник лісничого і лісничий. В цьому часі був у п'ятих лісництвах і це було дуже корисне з погляду фахового, бо мав нагоду пізнати різні лісові об'єкти. — Крім праці по лісництвах, з доручення Лісоохоронного Уряду перепродажував контролю лісових маєтків; при цьому треба було переіювати господарські плани, робити поміри й таксацію лісів та виконувати геодезійні праці.

Громадсько-політична праця для українського народу була майже неможливою для державного урядовця, але саме українська мова викликала підозріття в очах поліції, а за випускування української газети ("Рада"), звільнювали людей з праці. І так за "мазепиство" було його переселено на інше лісництво.

Цікаво, що вже в 1907 році вийшла його перша наукова праця "Як збудити яріс і лісник". Це була загальна перша праця з лісництва в українській мові. В цей час належав до Київського Лісового Товариства, яке алаштувало наукові екскурсії, фахові доповіді та видавало звітності про всю діяльність.

Організаційна праця: В часі революції в Україні Б. Іванович організував Лісовий Відділ при Генеральному Секретаріаті, пізніше — Лісовий Департамент при Міністерстві Земельних Справ, та Всеукраїнську Професійну Лісову Спілку. Займався ще нормалізацією в користуванні паливом та зберіганням лісів від зайвого нищення. — Приймав участь у З'їздах в Генеральному Секретаріаті в

лісових справах, даючи фахові поради, внаслідок чого складаючи відозви.

У початках організації життя Самостійної України — поставив собі завдання внаслідок лісові ресурси та характер лісів, як також основні тенденції та проблеми лісової господарки України. Відомо бо, що до того часу України як такої не було, а були лише губернії Росії. На основі даних матеріалів зливлив малу українського розселення і в межах української етнографічної території обчислив — на підставі відомостей Лісового Департаменту Росії — площі лісів України, з розподілом на губернії. І так, на Першому Лісовому З'їзді в Києві зібрані лісники, переважно росіяни, доводилися з неспокійним здивуванням з проголошеною доповіді, що вони вже працювали і працюють для Українського Лісу, а не для одного з об'єктів великої Росії. — А сталося це лише завдяки невиспущній і жертвенній праці Бориса Ю. Івановича.

Після евакуації в Кам'яні Подільському став лектором лісівництва в Університеті в 1919-1920 рр.

На еміграції в Тарнові діє як голова Спілки Співробітників усіх міністерств та Спілки Техніків Лісового Господарства, що нараховувала 30 осіб і випрацювала план організації Академії. Тут вчить у українській гімназії писати свою розвідку "Лісова Господарка України". В Польщах в Чехо-Словаччині бере активну участь в організації Української Господарської Академії і викладає тут дендрологію та лісовирощування, а пізніше також лісову політику, в рр. 1922-35. Займає посади декана, проректора і акцій ректора УГ Академії.

На еміграції в Німеччині стає першим директором Українського Техніко-Господарського Інституту (УТГІ). Дальша педагогічна праця зв'язана з Українським Рільничим Ліцеєм у Черніці в Галичині в 1935-39 рр. та з Лісовим Фаховим Курсам на Політехніці у Львові в рр. 1942-44. На еміграції в Німеччині продовжує свою науково-педагогічну працю в УТГІ.

Написав багато публікацій і підручників, брав участь у лісових і інших наукових з'їздах та доповідях, був членом наукових товариств та установ Українська Наукова Асоціація в Празі, Український Науковий Інститут в

(Продовження на стор. 4-й)

А ЙХ Є ШІСТДЕСЯТ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

яких вчать української мови та українських предметів. Однак знаємо, що рік тому на першій спільній градації із шкіл українців у Нью-Йорку було 80 градуантів, а відомі з преси числа із кіль українського шкільництва в ЗСА вказують на постійне зменшення числа учнів (за даними Шкільної Ради УКАА на 50 відсотків за вісім років).

Отже, може треба радити, що цих наших градуантів аж шістдесят, треба радити, що все ще є горстка батьків і вчителів, які хочуть дати наші молоді таке потрібне знання українства і послідовно довести його до завершення. Весняні місяці прокинули активність не лише серед молоді. Конвенції, з'їз-

ди, конференції, зустрічі збиратимуть в найближчому часі різні верстви нашої спільноти. Чи не слід їм усім поставити в осередку уваги не себе, а виховання майбутніх українських поколінь? Читаємо, що 18-та Конвенція Союзу Українок Америки поставила своїм гаслом: „Сьогоднішня українська дитина — майбутність українського народу“. Здається, не може бути кращого на потребу гасла як саме це. Тільки, щоб усім з ним пішли конкретні вчинки і щоб його підхопили також інші організації з завершенням на III Світовому Конгресі Вільних Українців, що стоїть вже за порогом! Щоб не закінчилося на красномовних промовах та самовдоволенні промовців!

УКРАЇНСКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

СОЮЗІВКА

ПРОГЛОШУЄ

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР для ХЛОПЦІВ і ДІВЧАТ

у віці 12 до 18 років

від 17 до 28-го червня 1978 року

- ПРОГРАМА — щоденний прохор, інструкції гри теніса для початківців і завантажувачів, основна техніка, тактика, теорія, підготовка до турнірової гри.
- Інструктори: **ЮРІЙ САВЧАК** і **ЗЕНОН СНИЛИК**.
- Таблиця повинні привести свій власний вираз (включно з трьома банками м'ячків).
- Приміщення і харчі — \$120.00. Теніс — \$50.00.
- ТЕНІСОВИЙ ТАБІР — це найкраща нагода приготуватися до турнірів на Союзі!

Зголошення вислати на адресу:

SOYUZIVKA

UKRAINIAN NATIONAL ASS'N ESTATE

Kerhonson, N.Y. 12446

Tel.: (914) 626-5641

ВІТАЄМО ЮВІЛЯТА ВПР. ОТЦЯ ВАСИЛЯ ЛАРА

Закарпатські Українці зорганізовані у Відділі Карпатського Союзу та Об'єднанні Карпатських Січовиків у Філадельфії — щиро-сердечно вітають свого Земляка

Впр. о. Василя Лара
з приводу
85-річчя життя
і 60-річчя священства

З вдячністю пригадуємо його заслуги, як директора Діацетичної Учительської Семінарії в Ужгороді, як найближчого співпрацівника б. Президента Карпатської України о. А. Волошина, описав, 1938, як директора об'єднаної діацетичної хлоп'ячої учительської семінарії в Севастополі (своєїдогові). Пригадуємо його студентів — кандидатів на учительство Славних Героїв, які в рядах Карпатської Січі спалили наступ маляр на Хуст, чим уможливили відбуття Союзу і проголошення Карпатської України самостійною.

В Америці Впр. о. В. Лар, оц 30 літ с парохом серед лемків в Ансонії, Конн., де 28 травня 1978 р. буде відправлена благодійна Архиєрейська Літургія, описав відбудеться Ювілейний Бенкет для парафіян і гостей. Експертна привітати, просимо посилати на адресу Ювілята: Very Rev. B. Lar, 105 Clifton Avenue, Ansonia, Conn. 06401.

НА МНОГА І БЛАГА ЛІТ ОЧЕ ДИРЕКТОРЕ!

За Управу Відділу Карпатського Союзу:
Отець Протопресвітер С. Білак, заступник голови
інж. Г. Гордієнко, секретар
В. Кемель, скарбник
С. Новаківський, голова Г.У. Карпатської Січі

Гантер, Н. Й.

1978

ЛІТНЯ ВИСТАВКА

ЛЮДМИЛИ МОРОЗОВОЇ

Відкриття на „Меморіал Деві“

Спілка Української Молоді Америки

запрошує все Юнацтво, Молодь і Громадянство на

19-ий ОКРУЖНИЙ ЗЛЕТ ЮНАЦТВА

в днях 27-го і 28-го травня 1978 року

на Оселі СУМА, Елленвілл, Н. Й.

Клич Злету: „РОЗКУЙ ЗАКОВАНУ УКРАЇНУ“!

- Злет відзначатиме 60-річчя будови Української Держави.
- В програмі Злету — конкурс знання і мистецького слова, спортивні змагання і попис самодіяльності.

В суботу вечором — **МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА**.
В суботу вечором та в неділю вечором — **ЗАБАВА З ТАНЦЯМИ** для Молоді і Гостей. **Гратиме оркестра Б. Гіряка**.
В неділю, год. 10:00 ранку — **ПОЛЬОВА СЛУЖБА БОЖА**
Команда Злету

Появився другий том „Історії грецької літератури“ проф. д-ра Михайла Соневицького

Нью Йорк (Н. Н.). — На днях вийшов з друку другий том „Історії грецької літератури“ д-ра Михайла Соневицького, видання Українського Католицького Університету ім. Климента Папи в Римі з передмовою Блаженнішого Патріарха Йосифа, який, між іншим, пише: „Видасмо з рамени УКУ другий том „Історії грецької літератури“. Перший том (700 ст. вперше виданий українською мовою) був прийнятий критиками як фундаментальний твір і зовсім слушно. Він знайшов нині серед своїх чужих по цілій кулі земській. Михайло Соневицький написав основний твір, який видав УКУ і це зробило йому славу ім'я в науці. Хоч фізичні його сили слабкі, він далі працював і написав другий том... На жаль, смерть не дозволила автору побачити кінець цієї праці, яка зробила його визначним українським науковцем. Сам професор, як людина високоблагородна, став зразком для потомства і під оглядом наукової

ЗАМІСТЬ КВІТІВ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

житті. Читаю їх ще раз. Ще раз відчуваю, як багато в тих листах альтруїстичного розуміння. Ще раз пригадуємо над глибокими думками, що промовляють з листів. Ще раз бачу, скільки у листах краси української мови, яку так плекав і якою він так дорожив...

Мені важко писати слово „покійний“. Воно означає смуток, а ми запам'ятали сл. п. Редактору життєрадісним, погідним, всімним. Мені важко погодитися з фактом, що його між нами нема.

Та зір зупиняється на закінченні одного з листів: „Пішіть і не оглядайтеся назад. Дивіться лише вперед і вдосконалюйтеся у цій чудовій діяльності людської творчості, що зветься літературою“.

А може це побажання — звернення до всіх, кому дорога рідна мова? Щоб так як він працював в цій діяльності до самого останку?

На могилу кладуть квіти. Хай пошана і вшановність сл. п. Редактору Вячеславу Давиденкові завітуть синіми квіточками барвінку. Барвінку, який у віруваннях українського народу символізує безсмертність.

Леся Лисак-Тивонюк

ЗСА БАЖАЮТЬ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

рання Советського Союзу встановити гегемонію в світі чи в Азії не увінчаються успіхом, бо ЗСА співпрацюватимуть з червоним Китаєм, щоб запобігти цьому. У суботу Бжезінські відбудуть тригодинну нараду з міністром закордонних справ Гуанг Гуа, а день пізніше нараджувався із заступником прем'єра Тенг Гіся-пінгом, який сповняє головні адміністративні функції в уряді червоного Китаю.

Того самого дня Бжезінські відвідали мавзолей Мао Тсе-тунга і відбуду другу з черги нараду з міністром закордонних справ Гуанг Гуа.

У понеділок, 22-го травня, ціла американська делегація мала відвідати Великий китайський мур та могили володарів династії Мінг, як теж продовжувати переговори з китайськими урядовцями.

Перед поворотом до ЗСА Бжезінські планували зупинитися в Токио та Сеулі, щоб поінформувати японський і південнокорейський уряди про перебіг і вислід переговорів у Пекіні.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНН

УНСоюзу!

Відбулася роздача дипломів і нагород у Менор коледжі

Джекінгтаун, Па. (М. Д. К.). — Шістдесят сім випускників отримали дипломи 11-го травня ц. р. в Менор Джуніор коледжі. З нагоди закінчення академічного року о. Монс. Р. Данильчук, декан Піттсбурзького і Джонсаванського Деканатів, і о. Р. Семінак, капелян коледжу, відслужили Божественну Літургію, о год. 5-й вечора в аудиторії Будинку Неустаючої Помочі. Проповідь виголосив о. монс. Данильчук, підкресливши вагу значення та відповідальності кожної людини у виконанні йому призначеної ролі в житті. По Божественній Літургії відбулося прийняття для всіх учасників.

Академічна процесія, в якій взяли участь члени адміністрації, професорський збір, гості і випускники в академічних одягах, почалась походом від бібліотеки Василя до аудиторії коледжу, де відбулась врочлива роздача дипломів і вручення нагород. По відспіванні національного гімну і молитви, С. Дія — академічний декан, представила кандидатів, дипломи роздала С. Кляра — президент коледжу, а нагороди вручив Тома Лінч, голова Ради Директорів таким випускникам в програмі навчання до дворічного (асоційованого) ступня в ділянці гуманістичних наук — Патріції К. Поттич; в ділянці стислих наук — Каролі Чарльз і Юдіті Інграм; свідомо найвищих наукових досягнень в програмі медичних асистентів, від Відділу Американської Асоціації Медичних Асистентів у Філадельфії призначено Іоанні Фінлей.

Почесне відзначення десна здобули: К. Чарльз, Ю. Інграм, М. Гулд, К. Мартін, А. Нубек і Д. Вер — за три семестри в коледжі. Відзначено в „Хто є Ким між Студентами в Американських Джуніор коледжах“ С. Бавер, К. Чарльз, М. Гулд і Ю. Інграм. Згадано також Іоанну Ласковську, з першої групи студентів у програмі дентистичних асистентів і кандидатку до диплому, яка померла навесні ц. р., нагороджуючи пам'ятною планетою, уфундованою її батьками.

Лорі Ботбил виголосила градаційну промову, в якій дякувала адміністрації, вчительському зборові і студентам, в імені всіх випускників, за їхню участь в уприсменні їхнього перебування та досягнення мети в одержанні дипломів у Менор Джуніор коледжі.

Пан Лінч представив го-

ловного промовця, Лінн Габшманн, директора Громадських Обслуговувань при Пенсильванському шпиталі, дорадника в справах відносно подруж і загально відношення батьків і їхніх дітей. У своїй промові „Ви і ваші діти“, пані Габшманн з'ясувала важливість вибору наших цілей та їх здобуття в житті.

Монсінйор Йосип Федорик, голова Дорадчої Ради при Менорі, закінчив програму молитвою. Прийняття для адміністрації, вчительського збору і гостей, влаштовано в залі „Семінаріє“, у бібліотечі Василя.

При буфеті, гості весело перевели вечір. Тридцятирічний ювілейний рік увійшов в історію градацій Менор Джуніор коледжу.

БАТЬКИ! Заважіть замолоту вашу дітям з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їх кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового світового гелена!

У Львові почали виробляти електронічні годинники

Київська „Радянська Україна“ інформує, що у Львові почато виробництво сучасних електронних годинників. Технологія і самі прилади розробило львівське спеціальне конструкторське бюро мікроелектроніки і приладобудування — об'єднання „Мікроприлад“. Ці напівні електронні годинники виробляють у двох варіантах: „Кварц — 1“ насажується від змінного струму напругою 220 вольтів або від автомобільного акумулятора в 12 вольтів, а „Кварц — 2“ працює тільки від мереж змінного струму. Як один зразок так другий відзначаються високою точністю, — пише „Радянська Україна“.

Волею Божою, після тяжкої хвороби вмерла 19-го травня 1978 року

бл. п.

ЄЛІЗАВЕТА МАР'ЯНІВНА КОЗИЦЬКА
ур. **МАРЦІНКІВСЬКА**

про що повідомляють —

З. БОГДАНІВСЬКА
В. ТРОХИМЕНКО

ПАНАХИДА в понеділок, 22-го травня ц. р., о год. 7-й веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 7-й вул. в Нью Йорку, Н. Й.
ПОХОРОН у вівторок, 23-го травня 1978 р., з того ж похоронного заведення до Церкви-Манастиря у Спрінг Вейл, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями, Друзями по Зброї і Знайомими, що в неділю, 21-го травня 1978 року, після довгої і тяжкої недуги, упокоївся в Бозі, прийнявши Найсвятіші Тайни, наш Найдорожчий **ЧОЛОВІК, ТАТО, БРАТІ ДІДУСЬ**

бл. п.

ПЕТРО КОСТИШИН

уроджений 5-го липня 1920 р. у Бродях, Україна.

ПАРАСТАС у вівторок, 23-го травня 1978 р., о год. 7:30 веч., у похоронному заведенні Mc Nerney-Burnadz, 371 Lakeview Avenue, Clifton, N.J.

ПОХОРОН у середу, 24-го травня 1978 р., о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Миколая у Пассейку, Н. Дж., а звідти на цвинтар Cedar Lawn у Кліфтоні, Н. Дж.

У глибокому смутку:

ЮЛІЯ — дружина
ЮРІЙ і БОРИС — сини
з дружинами та дітьми
ЯРОСЛАВ — брат з дружиною та дітьми
Ближчі і далша Родина в Америці і Україні

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 20-го травня 1978 року упокоївся в Бозі

бл. п.

МИКОЛА ОЛЕКСАНДРОВИЧ КРИВОЛАП

нар. 10-го липня 1905 р. на Полтавщині, в Україні.

ПАРАСТАС у вівторок, 23-го травня ц. р., о год. 7:30 веч. в Українській Православній Церкві св. Покрови при 12th and Oak Lane Ave's, Philadelphia, Pa.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в середу, 24 травня 1978 р., о год. 9-й ранку в церкві св. Покрови.

Тіло Покійного буде перевезене на Вічний Спочинок на Українській Православній Цвинтар в Свят Бавад Брук, Н. Дж. (Приблизно год. 1-ша по пол.).

В глибокому смутку:

дружина — **МАРІЯ**
син — **ЮРІЙ** дружиною **ОЛЕО**
невістка — **МІЛІЯ**
внуки:
о. дякон **СВГЕН** з дружиною **МАРІСЮ**
ВОЛОДИМИР і ЮРІЙ
Родина в Україні

Замість квітів на могилу, на бажання Покійного, просимо складати дар на Фонд Семінарії св. Софії при Українській Православній Церкві в ЗСА: St. Sophia Ukrainian Orthodox Seminary, P.O. Box 240, So. Bound Brook, N.J. 08880.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 18-го квітня 1978 року відійшов у Вічність у Дервенті, Югославія, на 80-му році життя і 49-му році священства, наш Дорогий **БРАТ**

бл. п.

о. ІВАН ЛЕВИЦЬКИЙ

АБСОЛЬВЕНТ гр.-кат. БОГОСЛОВСЬКОЇ АКАДЕМІЇ у Львові. БУВШИЙ СТАРШИНА УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛІЦЬКОЇ АРМІЇ. ДОВГОЛІТНІЙ ВІЗНЕС РЕЖИМУ ТІТА. ПАРОХ В ЦЕРКОВЛЯХ, А ЗГОДОМ у ДЕРВЕНТА, ЮГОСЛАВІЯ.

СРЕЙСЬКІ ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ, в приватності членського духовенства відбулися в дні 20-го квітня ц. р., з початку в гр.-кат. церкві Дервенті, а описла в Бані Луї, де поховано побіч дружини бл. п. Стефанії з дому Дозорська.

Просимо згадати Покійного в своїх молитвах.

МАРІЯ МИКЕТЕЙ — сестра
ЛАВРА ЛЕВИЦЬКА — сестра
Ближчі і далша Родина в США, Нїмеччині, Україні, Австрії і Канаді

В Сороковий день смерті Покійного буде відслужене ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ в церкві СВ. АРХ. МИХАІЛА в НЬО ГЕЙВЕНІ, Конн., в НЕДІЛЮ, ДНЯ 28-го ТРАВНЯ ц. р., о год. 8-й ранку.

В ЧЕТВЕРТУ СУМНУ ТА ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
могого Найдорожчого **ЧОЛОВІКА**
і нашого Найдорожчого **ТАТА**

бл. п.

ТЕОДОРА СЕНЧИШИНА

що відійшов від нас у Вічність 29-го травня 1974 року, на 53-му році життя, та залишив нас у дуже величчій смутку та горю,

дня 28 травня 1978 р., о год. 12-й дня

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

за спокій його душі

в церкві св. Володимир

709 Front Street, ГЕМСТЕД, Н. Й.

Тяжким горем та тугою прибиті на все —
дружина — **АНТОНИНА**
дочка — **АННА**
син — **ДОРКО**

НАУКОВЕ Т-во ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА
складає щирі подяку за пожертви,
зложені замість квітів на могилу

сл. п. проф. д-ра Михайла Тершаківця

Пожертви зложили:

інж. Богдан і Ірина Чайковські і	
Роман і Олімпія Хоняцькі	\$50.00
проф. д-р Богдан Романенчук	25.00
Роман і Тая Левницькі	25.00
д-р Володимир і Слава Галан	25.00
Іван і Меланія Покорські	20.00
Василь і Наталія Качмар	10.00
проф. д-р Наталія Пазуник	10.00
Галина Крохмалюк	10.00
Євгенія Онуферко	10.00
Разом	\$185.00

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ...

(Закінчення зі стр. 2-ої)

Варшаві. Могилансько-Мазепинська Академія, Наукове Товариство ім. Шевченка, Українська Вільна Академія Наук.

Його праці присвячені українському лісові, його ролі в історії, кліматичному й господарському значенню, лісовидним прикметам і тенденціям господарського розвитку й особливостям техніки лісовирощування. З нагоди 25-річного ювілею УГА — УТГІ в 1947 році — Професорська Рада УТГІ надала проф. Б. Іваничковому гідність доктора „гоноріс кавза“ лісових наук з призначенням великих заслуг на полі лісової науки, за жертовну працю для українського народу та за довголітню працю для УГА — УТГІ. Товариство Українських Лісників „ОБУЛІД“ надало йому почесне членство.

Від липня 1948 року був членом і головою Української Національної Ради. Займаючи чоловіче становище в українській науці, він — як зразковий громадянин — знаходив час працювати активно і в українському суспільно-політичному житті.

І тому не дивно, що в такій Німеччині, яка на ділі була зав'язана і колісною світовою лісничівською наукою (до 90 відс.) — вже в 1929 році виходить публікація на лісничівські теми — „Райхсгеллехе Вальдвезен“. Від половини 18-го до початків 19-го сторіччя діють визначні подвижники лісничівської науки, славіні у світі — Г. Л. Гартіг, Андреас Котта, а пізніше Крістіан Гундесгаген вже в 1837 році видає енциклопедію лісознавства „Енциклопиді дер Форствіссеншафт“. Цікаво, що монументальна двотомова праця Б. Ю. Іваничкова виходить бл. 100 років пізніше: „Ліси й лісове господарство на Україні“ (Український Науковий Інститут, Варшава, Т. 45 і 27-пр. 1939 і 1936; стор. 320, мапи і таблиці).

Борис Ю. Іваничковий видав: 7 наукових друкованих праць, 24 наукові статті, 11 брошур і підручників і 4 переклади.

Зредагував німецько-український лісничівський словник (3700 позицій, Подєбради). Деякі його статті друковані в чужих мовах, що вносить українську лісничівську науку на міжнародне форум, популяризує її між чужинцями. Перша його наукова праця „Як збудувати явірні піски“ (Київ, 1907 р.) переконує нас, що автор її дуже болів над обезлісненням України (12 відс.) і старався довести до поправи цього стану.

Усіх його праць 46 (чи й більше) — дорібок для українського лісництва дуже багатий. У своїх працях він відкриває нам дійсний стан українського лісу та його історичне, господарсько-економічне, стратегічно-оборонне, а також колонізаційне значення для народу. Він викazuje великі скарби народного майна та разом вказує, як його охороняти і зберігати для прийдешніх поколінь. Під кінець свого життя проф. Б. Ю. Іваничковий прибув літаком з Європи до свого сина в Детройт, Міч., на відпочинок і лікування, з тим, що мав ще надію повернутися і продовжувати свою працю. Та, на жаль, важкі еміграційні умови та удари зламали його. Часопис „Український Прометей“ з 9 квітня приніс сумну вістку: 4 квітня 1953 р. о год. 11-й ночі, упокоївся після Сповіді і св. Причастя професор, почесний доктор — Борис Юрійович Іваничковий. Похорони відбулися при численній участі духовенства і громадянства 11 квітня о год. 10-й ранку на цвинтарі Евергрін. По похороні відбулися поминки в залі Укр.-Амер. Осередку. Від багатьох організацій і установ були передані Родині Покійного висловлювання. В похоронах взяли участь — Архiepіскоп Мстислав і все православне духовенство, представники УНРади й УККА з Нью Йорку, Тов-во Укр. Інженерів та широкі кола громадянства.

Що ж зробили для відзначення і увіковічнення пам'яті великої міри лісничика і громадянина-патріота? — Впершу річницю смерті відбулися Жалобні Сходини старанням Т-ва Укр. Інженерів у Детройт. З доповіддю про життя і працю Покійного виступив проф. д-р Іван Розгін, голова Групи УВАН в Детройті, колишній друг і співробітник. Стараннями голови Відділу ТУА інж. Д. Лісовського і членів Управи була влаштована Виставка праць, фот. відзнак, грамот та інших пам'яток з життя Б. Ю. Іваничкового. — Накінце був висвітлений фільм з похоронів.

Вдячні Українські Лісники не забували і пізніше та вшанували пам'ять Покійного східниками, в пресі та відвідуваннями могили на цвинтарі Евергрін, складали вінки (з гілок лісових дерев) та квіти і проводили молитву.

В Чикаго вшановано 30-річчя НТШ у ЗСА

Заходами Осередку Праці Наукового Товариства ім. Шевченка в Чикаго і Українського Історичного Товариства, Відділ у Чикаго, в приміщенні Українського Інституту, Модерного Мистецтва, в неділю 23-го квітня ц. р. голова Осередку Праці НТШ в Чикаго проф. д-р Юрій Мачук відкрив ювілейне святкування і на вступі привітав численню зібраних, а також у коротенькій промові пояснив значення святкування ювілею 30-річчя і наукової та видавничої праці НТШ у ЗСА. Описав представив зібраним на залі гостям доповіді та попросив чергового доповідача до слова.

Наукові доповіді на високому рівні виконали професори — науковці: проф. д-р Марія Овчаренко — „Українська національна революція в поезії сучасників“; проф. д-р Степан Горак — „Чи історик Михайло Грушевський повернувся Україну Русь?“, проф. д-р Михайло Біда — „Значення історичних праць Михайла Грушевського для української історіографії“ і проф. д-р Микола Чирівський — „Англомовне видання 10-томової Історії України — Русі академіка Михайла Грушевського і її значення“.

Перший доповідач проф. д-р Марія Овчаренко привітала доповідь поєми Павла Тичини — „Золотий Гомін“, — це поема на прохання проголошення самостійної Української Держави в Києві в 1917 р. Ця поема Тичини — це перлина української патріотичної лірики. Рівної їй нема в усіх післяреволюційній нашої поезії. У ній Тичина під впливом величезної радості передає своє розуміння історії України, підкреслюючи тут передусім ідеалістичні християнські елементи. У відродженні свого народу він бачив співзвуччя самого Творця всесвіту. Доповідач пояснила, що Тичина написав цю неперевершену поему з великою вірою в те, що ворожі сили, які „прокидають сонце і Христа“ не можуть убити відродженого народу.

Дальші доповіді, — проф. С. Горак, проф. М. Біда і проф. М. Чирівський, яких доповіді відносилися до історичних

Таким визначний польський учений Александер Брікнер, про наукові праці М. Грушевського, а особливо про „Історію України — Русі“ висловлювався дуже позитивно, а саме: „Що ці праці з знамениті, багаті змістом, на які можна полагати та на які, ще не скоро здобудуться інші країни навіть із старішою слов'янською літературою“. (Записки Наукового Товариства ім. Шевченка, Львів, 1922, т. 133).

Навіть визначний світової слави історик і дійсний член Чеської Академії Наук Ярослав Бідло писав, що — „Історія України — Русі, М. Грушевського належить до найбільших творів, а тому він її високо оцінює і вважає за твір світового значення, який належить до найкращих творів історичної літератури. Тож сміло можна сказати, що М. С. Грушевський через усе свою багатогранну народну діяльність своєю українською історією виконав найдоцільнішу службу для українських національних стремлінь, як між своїм народом, так і в не-слов'янській чужині“. (Bidle Jaroslav: Michal Hrusovsky, V Praze, Nákladem České akademie ved a umeni, 1935, 43 р.)

М. С. Грушевський поклав твердий фундамент для нашого державного відродження, накреслюючи правдиву схему нашого історичного розвитку, як української нації, а ця схема — ма встановила і науково обґрунтувала самотність та історичну метрику українського народу, а також самостійність нашого власного історичного процесу. Тому ця схема поклала міцний фундамент відродження, а не наблизення до Москви.

Між питаннями після доповідей, що їх ставили зацікавлені гості, слід відмітити такі: Чи не можна

ВАШІНГТОН ВІДЗНАЧИТИ ПАМ'ЯТЬ ГЕРОІВ

Вашінгтон (М. Б.). — Урочистим Зібранням, що відбудеться тут в неділю, 28-го травня ц. р. в залі української автокефальної православної Церкви при 4842 — 16 Вулиці Н. В. 01:00 по полудні, українське патріотичне громадянство Великого Вашингтона відзначить світлу пам'ять героїв-борців, що згинувли від рук підступних московських убивць: голови Директорії УНР Симона Петлюри, Євгена Коновальця, Степана Бандери і Тараса Чупринки-Шухевича. В українських католицькій і православній церквах у ту неділю будуть відслужені Панахиди за спокій душ усіх борців за волю України. Головну промову виступить визначний діяч націоналістичного руху редактор Ярослав Гайвас. В програмі будуть також деклямації Ангеліни Лімаренко і братів Миколи та Петра Кормелюків, а на закінчення — висвітлення прозорок про визначних діячів нашої національно-визвольної боротьби.

Заохотити американців не-українців до писання історичних книжок в душі схем Грушевського та чи в совєтській Україні є визначні українські історики? Проф. Горак відповів, що якби мав хоча 150 тисяч доларів на цю ціль, то він знайшов би і десять американських істориків, бо їм треба платити за труд. У совєтській Україні, сказав проф. Горак, є значне число українських істориків; якби прочитати їх твори від вакиногого забарвлення теперішнім режимом, то їхні твори стали б цінним вкладом в українську історіографію. На питання, коли з'явиться друком перекладена на англійську мову 10-томова Історія України — Русі академіка М. Грушевського, проф. М. Чирівський відповів, що переклад зроблений, чотири томи вже переглянув професор історії Оттавського університету, сенатор д-р Павло Юзик, а коментарі з Виданням Оттавського університету скоро підпаде Управа НТШ. Можна сподіватися, що це цього року вийде друком перші томи Історії. При цій нагоді, проф. Чирівський додав, що це видання не є прибутковим, є дуже коштовне, треба значних пожертв від українського громадянства на цю ціль, бо НТШ ще не має достатніх фондів. З прискіпкою треба підкреслити, що ніхто з присутніх не висловлювався проти видання англійською мовою Історії Грушевського.

На закінчення голова Осередку Праці НТШ, проф. Юрій Мачук, подякував доповідачам за висловлення актуальних доповідей і подякував численню зібраним гостям (123 особи присутні) за прибуття і вислухання доповідей і дискусіям за цінні питання. При цій нагоді повідомив, що в Чикаго відбудеться 30-го вересня ц. р. Ювілейний Вечір НТШ, на якому святочну промову виступить проф. Ярослав Падох, теперішній голова НТШ в ЗСА, на тему: Досягнення НТШ на науковому і видавничому відтинку на протязі Ювілейного періоду НТШ в ЗСА. Проф. Мачук також повідомив, що НТШ в Нью Йорку влаштує в днях 25-го і 26-го листопада ц. р. Наукову Конференцію і Зустріч з громадянством у формі Ювілейного бенкету.

М. Б.

HELP WANTED

MAINTENANCE REPAIR MEN

Permanent full time positions for general building maintenance applicants. Must have own tools and some experience in carpentry, painting and plastering. Excellent fringe benefits and starting salary.

Apply — Personnel Dept., phone (201) 653-4100

THE TRUST COMPANY OF NEW JERSEY

35 Journal Square, Jersey City, N.J. 07306

An Equal Opportunity Employer.

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи“

Повідомямо всі організації

і поодинокі особи,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ НЕ БУДЕ ПОМИЩУВАТИ ЖАДНИХ ОГОЛОШЕНЬ

ЯКЩО ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ.

Окремих листів в тій справі

не буде відписуватися.

Нема то як на

СОЮЗІВЦІ!

ОСЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Найкраще місце відпочинку і вакацій в Кетсильських горах біля м. Кергонксон, Н.Й.

Замовляйте місця завчасу на: КІМНАТИ — на незрівняний вакаційний побут на СОЮЗІВЦІ!

Гірська природа, відновлені кімнати, домашня кухня, 8 тенісових кортів, відбавковий площі, олімпійського розміру басейн, мистецькі і розвагові імпрези, забави та багато інших угодженень.

ТЕНІСОВИЙ ТАБІР

для ХЛОПЦІВ і ДІВЧАТ у віці 12-18 р.

від 17-30 червня 1978 р.

ДИТЯЧИЙ ТАБІР

(від 7-11 р.)

ХЛОПЦІ від 24-го червня — 8 липня 1978 р.

ДІВЧАТА від 22-го липня — 5-го серпня 1978 р.

КУРС УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ

від 8-22-го липня 1978 р.

МУЗИЧНО ВОКАЛЬНИЙ КУРС

від 6-19-го серпня 1978 р.

КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

6-26-го серпня 1978 р.

ім'я

прізвище

Адреса

Замовлення висилати:

Ukrainian National Association Estate
Kerhonkson, N. Y. 12446 Тел.: (914) 626-5641

Цінний дарунок

Енциклопедія — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

Подбайте, щоб в кожній публічній бібліотеці була повна і стара двотомова

Енциклопедія України

В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE: A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

Том 1-ий \$45.00 — ЦІНА — Том 2-ий \$60.00

Хто замовить ОБА ТОМИ платити \$94.50

Тут віддати і разом з чеком або поштовим переказом (М.О.) вислати на адресу:

To: UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07306

Прому вислати:

☐ Том 1. — \$45.00☐ Том 2. — \$60.00☐ Обидва — \$94.50

В долученню переслато (чек, М.О.) дол. _____

і прому вислати на адресу:

Name:

No.

Street

City

State

Zip Code

HAKKA COMPANY

DEPARTMENT STORE
48 East 7th St.

Tel. GR 3-3550, New York, 10003

НОВІ ІЛІАТІВКИ: на складі Арна має платинки всіх видів. Найновіша це чудова „НАМІСКО“, ціна дол. 5.95 (на порто 30 ц.).

Найкраще місце на прийняття, бенкетів, ім'янин, християн, товариських зустрічей, поїмки і на всі нагоди —

HOLIDAY INN of Somerville

US Route 22 (E. Bound)

BRIDGEWATER, N.J. 08807

• Тел. (201) 526-9500, в українській мові 201-526-1800

• Власник українське та під українським зарядом.

РОЗШУКИ

Пошукую мого кузена

МИХАЙЛА

ГОШКА

народженого в Україні, 1927 р.

Останні вістки про нього були з Німеччини. Хто знав би що-небудь про нього, або він сам, прошу голоситися на адресу:

M. J. GOSKO

3561 Studor

Saginaw, Mich. 48601

ПАМ'ЯТНИКИ

з різних гранітів, ставимо на цвинтарях св. Андрія в Бавид

Бруку і св. Духа — відома со-

лідна фірма

K. M. KARDOVICH

CONSTANTINE M. KARDOVICH

CYPRESS

HILLS MONUMENTS

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (212) AP 7-2332

HELP WANTED — FEMALE

ПОТРІБНО ПРАЦІВНИКІВ

Денна праця. Мешкання на місці, добра праця, в добрих

домах. Добра платня.

Тел. (201) 763-0707

HELP WANTED

ДО РОБЛЕННЯ КАБІНЕТІВ КРАЯЧІ

Працівник до форнірування

різного роду — всі меблі.

Юніанська фабрика. Добра платня,

всі бенфіти. 5 м. від

Менгетону. (201) 795-5084

ПОТРІБНО МАШИНІСТІВ

ENGINE LATHE AND

MILLING MACHINE

OPERATOR

Мусити вміти самостійно

працювати. Вимагається

3-5 р. досвіду. Платня за-

лежна від досвіду. Говори-

мо по-українськи. Тел.

7 днів, 8 р. — 5 по пол.

(212) 237-9117

ВАКАЦІЇ

НА МЕМОРИАЛ ДЕН

ВІКІНДІ або інші пікени

1 спальня і кухня —

від \$20.00 — нічліг

2 спальні і кухня —

від \$35.00 — нічліг

JANS BUNGALOWS

Rt. 239, Ellenville, N.Y. 12428

(914) 647-4880, (516) 685-0356

або (516) 685-1012

FUNERAL DIRECTORS

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦІПРА і ЧЕСНА.

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоро-

нами на цвинтарі в Бавид

Бруку і перепосиланням тіл

всіх останків з різних

країн світу.

801 Springfield Avenue

IRVINGTON, N.J.

NEWARK, N.J.

ESsex 5-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРІОЛЮВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y.

ORegon 4-2568

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

впроваджує нову класу забезпечення для дітей,

а саме:

МОЛОДЕЧУ ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ

Ця може бути кращий дарунок для наших дітей, як грамота життєвого забезпечення Українського Народного Союзу

З ОДНОРАЗОВОЮ ВКЛАДКОЮ ТА АВТОМАТИЧНОЮ ЗМІНОЮ НА КЛАСУ Р-65 З ДИВІДЕНДОЮ

ВІК ВИДАЧІ: Від народження до 15-го року життя.

СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: 1.000 доларів термінового забезпечення до віку 23-ох років та 5.000 доларів забезпечення в класі Р-65 після.

ВКЛАДКИ: Одноразова вкладка 75.00 доларів при видачі грамоти без дальших вкладок, аж до віку 23 років.

Відає 75.00 доларів річно від 23-го року до річниці видачі грамоти найближчої до 65-их уродив.

ГАРАНТОВАНІ МОЖЛИВОСТІ ДОДАТКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: Можна набутти додаткові грамоти забезпечення на суми не вищі від Р-65 грамоти, без доказів стану здоров'я в такому часі:

1. В річницю видачі грамоти у віці 25, 28, 31, 34, 37 та 40 років;
2. З нагоди одруження забезпеченого (-ої);
3. З нагоди народження дитини у забезпеченого (-ої);
4. З нагоди законного адоптовання дитини забезпеченим.

Загальна сума всіх цих додаткових грамот не може перевищити п'ятикратної суми основної грамоти в класі Р-65, тобто 25.000 доларів.

ЗВОРОТНІ ВАРТОСТІ: Грамота має наступні зворотні вартості до вибору, а саме грошові звороти, частинно виплачені забезпечення і безплатне продовження.